

**Holger K. Nielsen (SF):**

Jeg har lige en kort bemærkning til formanden for markedsudvalget, der jo traditionelt har den for en formand udmærkede egenskab, at han er docerende og meget klar i sin fremstilling. Men en formand i et udvalg har sjældent behov for at argumentere for sine standpunkter, formandens ord er lov i et udvalg. Jeg kunne godt her fra talerstolen have ønsket mig blot et minimum af argument fra formanden for markedsudvalget. Han konstaterer bare, at jeg ikke har ret. Ja men var det ikke rimeligt, om formanden for udvalget gav blot et halvt argument for, at vi ikke har ret. Jeg deler helt den fremstilling, hr. Glistrup gav fra talerstolen heroppe.

(Kort bemærkning).

**Ivar Nørgaard (S):**

Det er til hr. Ole Bernt Henriksen. Kan hr. Ole Bernt Henriksen ikke forstå, at der er helt afgørende forskel på, om man gennemfører en lov og ved, at der er flertal for at gennemføre denne lov med det indhold, der står i forordningen, eller man ikke gør det? Det er det, det drejer sig om. Den daværende socialdemokratiske regering vidste, da den fremsatte forslaget, at der var klart flertal for det, og vidste, at vi derfor kunne gennemføre den retstilstand, som stod i forordningen. Den nuværende regering har ikke draget omsorg for at sikre sig, at der kunne blive flertal, og det vil måske vise sig i dag – jeg ved jo ikke, hvordan der stemmes – at vi har ret i vores formodning, at der ikke bliver flertal for den. Derfor opstår der et helt andet juridisk problem, end der var dengang.

(Kort bemærkning).

**Arne Christiansen (V):**

Jeg skal tillade mig at gøre hr. Glistrup og navnlig hr. Holger K. Nielsen opmærksom på, at jeg står på denne talerstol som ordfører for mit parti og ikke som formand for markedsudvalget.

**Halvgaard (FP):**

Fremskridtspartiet har altid anset det for uklogt, at Danmark gennemfører handels-sanktioner over for andre nationer i forbindelse med løsningen af konflikter. Dette synspunkt har været gældende for frem-

skridtspartiets stilling, hvor en dansk regering har forsøgt direkte eller via FN eller EF at blande sig i andre nationers interne forhold. Eksempelvis har fremskridtspartiet stemt imod handelssanktionerne over for Sydafrika, og ligeledes tog vi også i forbindelse med Falklandskrigen afstand fra loven om forbud mod indførsel af varer fra Argentina. Det var derfor også ganske naturligt i konsekvens af vor politik skarpt at tage afstand fra de handelssanktioner over for Sovjetunionen, som blev gennemført af et flertal her i folketinget. Fremskridtspartiets stilling har således været helt klar, og jeg har forstået, at vor stillingtagen er blevet om ikke lige-frem respekteret så i hvert fald accepteret af et flertal her i folketinget.

Flertallet, herunder socialdemokratiet, har imidlertid gennem årene anset det for rigtigst – eller i hvert fald stemt for – at anvende sanktionspolitikken som et led i udenrigspolitikken, og der har således blandt vore EF-partnere og andre allierede ikke hersket tvivl om Danmarks holdning – en holdning, som socialdemokratiet har et medansvar for, og en holdning, som efter min oprigtige mening er forpligtende i forhold til vore allierede. Det er forpligtende over for vore partnere i EF-Fællesskabet og ikke mindst i forhold til USA, men allermest af hensyn til vore medmennesker i Polen.

Jeg går ud fra, at flertallet her i folketinget netop i sin tid stemte for sanktionerne over for Sovjetunionen for at hjælpe den polske befolkning og mindske den sovjetiske knægtelse af den frihed, som alle polakker ønsker sig – en frihed, som vi danskere tager som en selvfølge. Derfor tror jeg, at den polske befolkning virkelig har følt sanktionspolitikken over for Sovjetunionen som en håndsækning i deres kamp for friheden og for Solidaritet, en påskønnelse af deres ihærdige kamp for etablering af en fri fagforening.

Jeg er forvisset om, at den polske arbejder, ja, hele det polske folk, vil føle en dyb skuffelse og nærmest føle sig forrådt af det danske socialdemokrati, når dette parti her ved tredje behandling stemmer nej til en politik, som det har hovedansvaret for, og som efter mine moralbegreber i allerhøjeste grad burde være forpligtende for socialdemokratiet.

Konsekvensen af en sådan kovending, som socialdemokratiet har foretaget, er efter min mening utilstedelig, først og fremmest i